

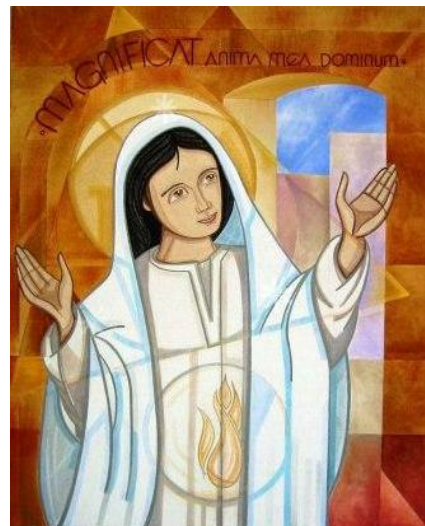
22. prosince

1 Sam 1,24-28

Anna, když odstavila Samuela, přivedla ho s sebou do Hospodinova domu v Silo, s tříročním býčkem, s jednou měřicí mouky a s měchem vína; chlapec byl ještě malý. Porazili býka a přivedli chlapce k Helimu. Anna řekla: „Prosím, můj pane, jako že jsi živ, můj pane, já jsem ta žena, která stála tady u tebe a modlila se k Hospodinu. **Za tohoto chlapce jsem se modlila, a Hospodin vyslyšel mou žádost**, jak jsem ho prosila. A proto také já ho odevzdávám Hospodinu na všechny dny, po které bude živ – je odevzdaný Hospodinu.“ I klaněli se tam Hospodinu.

Lk 1,46-56

Maria řekla: „**Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.** Od této chvíle mě budou blahoslovit všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství (trvá) od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocně sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky.“ Maria zůstala u Alžběty asi tři měsíce a pak se vrátila domů.

Za tohoto chlapce jsem se modlila, a Hospodin vyslyšel mou žádost...

Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.

Příběh zázraků

Lesní stezkou šli tři lidé. První z nich byl moudrý muž, o němž se tvrdilo, že má moc konat zázraky. Kousek za ním kráčel mocný a bohatý místní statkář a jako poslední šel mladík, který byl v učení u moudrého muže. Naslouchal jejich rozhovoru.

Statkář: „Ve vsi mi řekli, že jsi velmi mocný, a dokonce že umíš dělat zázraky.“ *Stařec:* „Jsem starý a unavený. Jak bych mohl dělat zázraky?“ *Statkář:* „Ale já jsem slyšel, že léčíš nemocné, vracíš slepčům zrak a bláznům rozum. To může jen velmi mocný člověk.“

Stařec: „To máš na mysli? Sám jsi řekl, že takové zázraky může dělat někdo velmi mocný, a ne stařec jako já. Zázraky dělá Bůh. Já ho jen prosím, aby dal svou milost nemocnému nebo slepému. To může dělat každý s dostatečnou vírou v Boha.“

Statkář: „Chci mít stejnou víru, abych mohl dělat zázraky jako ty. Předved' mi nějaký zázrak, abych v tvého Boha uvěřil.“

Stařec: „Vyšlo dnes slunce jako každé ráno?“ *Statkář:* „Ano, jistě.“ *Stařec:* „Tak to je zázrak – zázrak světla.“

Statkář: „Ale já chci vidět opravdový zázrak, třeba jak se zatmí slunce nebo vytryskne voda ze skály. Podívej, podél cesty leží zraněný zajíc. Dotkni se jeho rány a zaceľ ji.“

Stařec: „Chceš opravdový zázrak? Není to jen pár dní, co tvoje žena porodila dítě?“

Statkář: „Ano, je to chlapec, můj prvorozený.“ *Stařec:* „Tak to je druhý zázrak – zázrak života.“ *Statkář:* „Moudrý muži, ty mi nerozumíš. Chci vidět skutečný zázrak.“

Stařec: „Není teď období žní? Neroste snad obilí a tráva tam, kde byla nedávno jen suchá zem?“

Statkář: „Ano, jako každý rok.“ *Stařec:* „Tak to je třetí zázrak.“

Statkář: „Asi jsem se nevyjádřil správně. Chci...“

Stařec mu skočil do řeči: „Vyjádřil ses výborně a já jsem pro tebe udělal, co jsem mohl. A jestli to není, co hledáš, tak je mi líto, že jsem tě zklamal. Jak jsem řekl, udělal jsem pro to všechno.“

Potom mocný statkář zklamaně odešel, protože nenašel, co hledal. Moudrý muž a jeho žák se na cestě zastavili. Když se statkář vzdálil a nemohl vidět, co ti dva dělají, přiblížil se stařec k okraji cesty, vzal do ruky zajíce, dýchl na něj a jeho rány se zahojily. Mladíka to vyvedlo z míry.

Mladík: „Mistře, každý den jsem svědkem takových zázraků. Proč jsi tomu muži nedopřál jeden z nich? A proč jsi to udělal teď, když tě nemůže vidět?“

Stařec: „Ten muž nehledal zázrak, ale podívanou. Předvedl jsem mu tři zázraky, avšak on je nebyl schopen vidět. Kdo se chce stát králem, musí být nejdříve princem; kdo se chce stát mistrem, musí být nejdříve žákem. Nemůžeš žádat velké zázraky, když ses nenaučil vážit si malých každodenních divů. Jakmile se naučíš Boha poznávat ve všech malých věcech, které se ve tvém životě dějí, pochopíš, že nepotřebuješ víc zázraků než ty, které ti Bůh každý den dává, ačkoli jsi o ně neprosil.“

José Carlos Bermejo – Příběhy pro uzdravení duše, KNA 2010

- *Můj život je plný zázraků...*

- *Také hledám jasně důkazy toho, co není třeba dokazovat.*

- *Já sám jsem schopen konat zázraky – díla nádherná ve své každodennosti.*

Nejsou svatí živé zázraky hrdinských a trvalých ctností, které nekonečně převyšují ubohé lidské síly?

Don Bosco – MB 5,727